

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- obciążenie kosztami postępowania Rady Unii Europejskiej na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem:

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, które co do zasady są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-383/11 Makhlouf przeciwko Radzie ⁽¹⁾ lub do tych zarzutów podobne

⁽¹⁾ Dz.U. C 282, s. 30.

Odwołanie wniesione w dniu 20 sierpnia 2013 r. przez Europejską Agencję Leków (EMA) od wyroku wydanego w dniu 26 czerwca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawach połączonych F-135/11, F-51/12 i F-110/12 BU przeciwko EMA

(Sprawa T-444/13 P)

(2013/C 325/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: T. Jabłoński i N. Rampal Olmedo, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Druga strona postępowania: BU (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawach połączonych F-135/11, F-51/12 i F-110/12 w zakresie w jakim stwierdza nieważność decyzji EMA o nieprzedłużeniu umowy ze stroną przeciwną w postępowaniu odwoławczym i obciąża EMA kosztami poniesionymi przez BU w sprawach F-135/11 i F-51/12;
- uwzględnienie przedstawionych w pierwszej instancji żądań strony wnoszącej odwołanie, to jest oddalenie skargi jako w całości bezzasadnej;

- obciążenie strony przeciwnej w postępowaniu odwoławczym kosztami niniejszego postępowania, jak również postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przez SSP zakazu orzekania *ultra vires*, i polegający na tym, że SSP uznał się za właściwy do ustalenia, czy powody, którymi kierowała się administracja przy odmowie przedłużenia umowy mogą podważać kryteria i warunki bazowe ustalone przez prawodawcę w regulaminie pracowniczym urzędników Unii Europejskiej, służące zapewnieniu personelowi kontraktowemu, w dalszej perspektywie, możliwości uzyskania pewnej stabilności zatrudnienia (pkt 57-62 zaskarżonego wyroku). EMA podnosi, że właściwość, którą przypisuje sobie SSP, nie ma żadnej podstawy prawnej.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący przypadków naruszenia prawa przez SSP przy wykładni art. 8 akapit pierwszy warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (WZIP), polegających na tym, że SSP uznał, iż właściwy organ miał obowiązek ustalenia, czy istnieje stanowisko pracy, na którym z pożytkiem mógłby zostać zatrudniony lub na które z pożytkiem mógłby zostać przeniesiony członek personelu kontraktowego, którego umowa dobiega końca.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu przez SSP pojęcia interesu służby, jako że wykładnia tego pojęcia przez SSP tworzy domniemanie, zgodnie z którym zatrudnienie zainteresowanego jest kontynuowane, chyba że właściwy organ będzie umiał wykazać, że nie istnieje stanowisko pracy, na którym z pożytkiem mógłby zostać zatrudniony lub na które z pożytkiem mógłby zostać przeniesiony członek personelu kontraktowego, którego umowa dobiega końca.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia prawa przy obciążeniu EMA kosztami postępowania w sprawie F-51/12, w której skarga została odrzucona jako niedopuszczalna.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2013 r. — Syngenta Crop Protection i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-451/13)

(2013/C 325/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Syngenta Crop Protection AG (Bazyilea, Szwajcaria); Syngenta Crop Protection (Bruksela, Belgia); Syngenta Bulgaria (Sofia, Bułgaria); Syngenta Czech s.r.o. (Praga, Republika Czeska); Syngenta Crop Protection A/S (Kopenhaga, Dania); Syngenta France SAS (Saint-Sauveur, Francja); Syngenta Agro GmbH (Maintal, Niemcy); Syngenta Hellas AEBE — Proionta

Fytprostasias & Sporoï (Anthoussa Attica, Grecja); Syngenta Növényvédelmi kft (Budapeszt, Węgry), Syngenta Crop Protection SpA (Mediolan, Włochy); Syngenta Crop Protection BV (Roosendaal, Niderlandy); Syngenta Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska); Syngenta Agro Srl (Bukareszt, Rumunia); Syngenta Slovakia s.r.o. (Bratysława, Słowacja); Syngenta Agro, SA (Madryt, Hiszpania); Syngenta UK Ltd (Cambridge, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat D. Waelbroeck, D. Slater, Solicitor, i adwokat I. Antypas)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 458/13 (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) w całości lub ewentualnie stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia, w zakresie, w jakim wprowadza ono ograniczenia dotyczące tiametoksamu, nasion zaprawionych tiametoksamem i produktów zawierających tiametoksam;
- nakazanie Unii europejskiej reprezentowanej przez Komisję naprawienie wszelkich szkód poniesionych przez skarżące w wyniku naruszenia przez Komisję jej prawnych obowiązków, wraz z odsetkami;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego skarżące wskazują, że zaskarżone rozporządzenie wprowadziło ograniczenia dotyczące tiametoksamu, które nie mają podstaw naukowych i nie spełniają wymogów formalnych, z naruszeniem art. 4 ust. 2 akapit drugi oraz załącznika II do rozporządzenia nr 1107/2009⁽¹⁾ i wbrew zasadzie pewności prawa i zasadzie prawa do obrony. W szczególności analiza dokonana przez Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności [zwany dalej „EFSA” (European Food Safety Authority)] i nałożone w jej następstwie ograniczenia nie były oparte na żadnych nowych dowodach świadczących o istnieniu ryzyka, pomijały istotną ilość informacji naukowych, zawierały merytoryczne błędy dotyczące kluczowych parametrów, a u ich podstaw nie leżała żadna ogólnie przyjęta metoda oceny ryzyka. Ponadto EFSA nie stwierdziła żadnego zagrożenia dla przetrwania kolonii pszczoł ani efektów subletalnych i nie przedstawiła żadnych wniosków opartych na rzeczywistych badaniach terenowych. Przeprowadzenie analizy i wprowadzenie środków ograniczających nastąpiło tak pośpiesznie, że niemożliwe było przeprowadzenie dogłębnej analizy i że zainteresowane podmioty nie miały odpowiedniej możliwości wniesienia swojego wkładu.

- 2) W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że zaskarżone rozporządzenie wprowadziło nieproporcjonalne i dyskryminujące ograniczenia dotyczące tiametoksamu, wynikające z czysto hipotetycznego ryzyka, bez przeprowadzenia gruntownej naukowej oceny ani jakiegokolwiek oceny wpływu, z naruszeniem zasady ostrożności i zasady proporcjonalności.

- 3) W ramach zarzutu trzeciego skarżące twierdzą, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem zasady dobrej administracji i obowiązku staranności, w wyniku nieuzasadnionego powierzenia EFSA mandatu, pośpiesznej procedury, która nie umożliwiła w sposób właściwy wniesienia wkładu przez zainteresowane podmioty, nie uwzględniła istotnych informacji naukowych, i bez jakiegokolwiek oceny wpływu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2013 r. — SNCM przeciwko Komisji

(Sprawa T-454/13)

(2013/C 325/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) (Marsylia, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Winkler, F.C. Laprévotte, J.P. Mignard i S. Mabile)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Komisji C(2013) 1926 z dnia 2 maja 2013 r.;
- tytułem ewentualnym, częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała w niej, że kwota pomocy obejmuje elementy przywołane w pkt 218 tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.